

תת"ע (חיפה) 10995-02-25 - מדינת ישראל נ' ים בן ארי

תת"ע (חיפה) 10995-02-25 - מדינת ישראל נ' ים בן ארישלום חיפה

תת"ע (חיפה) 10995-02-25

מדינת ישראל

נגד

ים בן ארי

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[25.10.2025]

כבוד השופט אור לרנר

החלטה

בקשה לביטול פסק דין בהיעדר.

הנאשמת טוענת כי לא התייצבה לדיון כיוון שחשה ברע, וכי סברה שתישלח אליה הזמנה חדשה לדיון. כן טוענת כי היא כופרת בביצוע העבירה, דבר אשר בא לידי ביטוי אף בדבריה בעת קבלת הדו"ח.

ביום 13.09.25 הוריתי למשיבה להגיש תגובתה אשר לא התקבלה עד למועד כתיבת שורות אלו.

על אף היעדר תגובת המשיבה, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

הנאשמת טוענת כי לא התייצבה לדיון בשל מצבה הבריאותי. ברע"פ 8427/17 אמנון סאלם נ' מדינת ישראל

(25.3.18), נקבע כי "... היעדרותו של המבקש מהדיון והיעדרות בא כוחו, בשל מצבו הרפואי, מבלי שהתבקשה דחייה

של הדיון, אינן מהוות סיבה מוצדקת לאי התייצבות (רע"פ 3313/17 עאסלה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו]

(24.04.17)).

על אף שהייתה מודעת למועד הדיון (כך על פי דבריה), המבקשת לא הגישה בקשת דחייה ובחרה שלא להתייצב לדיון

כלל. על אף שכאמור מחלה איננה מהווה סיבה מוצדקת לאי התייצבות, הנאשמת לא צירפה כלל אישור מחלה

לבקשתו אשר יתמוך בטענותיה, ומשכך אין בידי לקבל הטענה כלל.

באשר לכפירתה של הנאשמת ולטענתה כי כפרה בעבירה כבר במעמד העבירה, הרי שאין בכך כדי לבסס טענת עיוות

דין. על המבקשת היה להתייצב בבית המשפט בדיון שנקבע בעניינה (לבקשתה) ולטעון טענותיה.

כמו כן, בחנתי את בחנתי אף את טענותיה של הנאשמת בעניין הכשלים הראייתיים, טענות שעיקרן גרסת השוטר אל

מול גרסת המבקש. טענות אלה יכול והיו בעלות משקל, לו היה מתנהל הליך הוכחות ומהימנות השוטר הייתה עומדת

למבחן בעת עדותו, אך אין די בהם כדי להצדיק בשלב זה היענות לבקשתה של הנאשמת (ר' עפ"ת 36798-04-18

הייתם סבית נ' מדינת ישראל (31.5.18)). למעלה מן הצורך יצוין כי גרסת הנאשמת לפיה רכב אחר נסע מעל

המהירות המותרת ולא היא עצמה ממילא איננה מבוססת.

זאת ועוד, עיון בתיק בית המשפט מעלה כי פסק הדין נמסר בכתובתה של הנאשמת כבר ביום 22.07.25. דבר הדואר

חזר בציון "לאחר ביקור שלישי - הודבק", ומשכך חזקה שנמסר כדיון. הנאשמת הגישה את בקשתה רק ביום

11.09.25 - באיחור. על פי הוראות החוק, ניתן להגיש בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר רק 30 ימים מיום

שהומצא פסק הדין לנאשם (סעיף 130(ח) סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982), זאת לא

עשה הנאשמת, ולפיכך אין לה להלין אלא על עצמה. ר' לעניין זה עפ"ת 50287-05-22 סיביליה נ' מ"י (17.6.22):

"עוד אוסיף כי בנסיבות אלה, כאשר המערער לא מסר עובדות כהוותן לגבי המצאת פסק הדין, הרי שאין מקום

להתערב גם בהחלטת בית משפט קמא לפיה הבקשה לביטול פסק הדין המתבססת על מועד אישור המסירה, הוגשה

שלא בסד הזמנים על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, ויש לדחותה".

לאור האמור לעיל, הבקשה נדחת ופסק הדין מיום 02.07.25 יעמוד על כנו.

זכות ערעור כחוק.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, ג' חשוון תשפ"ו, 25 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.